

A TIZEDIK DICSERET

Hűvös, szeles idő volt. Az eső elállt, a tsz fogatai hagymát szállítottak. A környező községekben egyszerre szólaltak meg a harangok. — Dél van — nyugtázta magában a harangszó hallatára Hány Jenő tartalékos tizedes, a hercegszántói termelősövetkezet fogatos.

A lovak csendesen ballagtak a kövesúton. Tonnányi vörshagymát vontattak maguk után.

— Egy órára a gazdaságban leszek, s pontosan ebédre érkezem — következtetett az „időszámvetésből” a fogatos. — Jól is fog esni majd az ebéd — szövegte tovább gondolatait —, hiszen régen volt már früstök.

Hány Jenőt a mostoha időjárás alaposan kizökkentette megszokott munkaritmusból. Állandóan zavarta az eső. Nagyobb erőfeszítéssel is nehezen haladt a terménybetakarítással, a fekete, ragacsos sár próbára tette az ígásállatokat is. Azok gondozása, erőnlétük fenntartása a normálisnál sokkal több munkát igényelt.

— Rossz vége lesz ennek a kegyetlen időnek. A hagyma, a burgonya nagy része a földben van, a szüretelést, répaszedést, tengeritörtést jóformán el sem tudták kezdeni. És a háztájiban is sok mindent kellene csinálni — latolgatta a tennivalókat, miközben a gyümölcsös mellett egy idegen férfira lett figyelmes.

Hirtelen minden gondját elfelejtette s katonaelete jutott eszébe. Pontosan azon a határszakaszon, ahol a termelősövetkezet földje van, vigyázta a határt. Huszonnégy hónapon át portyázott, ellenőrizte a járőrö-

ket, s mint rajparancsnok, itt a gyümölcsös körül is gyakran vezetett határőrizeti foglalkozást.

Amikor pedig kimenőt kapott, Juhász Ilonkához vezetett az útja. Megszerették egymást, és még katonakorában megesküdték. A családi boldogság ígérete és ténye arra ösztönözte, hogy Budapest helyett a falut, az Egyesült Izzó helyett a termelősövetkezetet válassza...

Határőr tizedesként három

határsértőt fogott el. Első alkalommal riadócsoporthatárőrizeti foglalkozás volt, és egy idegen állampolgárt csípett fülön, aki nyugatra akart disszidálni. A következő esetben pedig, amikor az őrs kocsiával Hercegszántóra ment, a lakosok jelentése alapján két kalandvágó fiú tiltott határátlépését akadályozta meg. Példamutató munkájáért és magatartásáért parancsnoka kilencszer részesítette dicséretben.

A környéken lakókat személyesen ismeri. Gazdag határőrizeti tapasztalata révén az első pillanatban megállapította, hogy a most felbukkant idegen nem jó úton jár. Az illető, amikor a szekér a gyümölcsöshöz ért, meggyorsította lépteit, és felemelt kézzel jelezte, hogy álljon meg.

— Gyere csak, gyere — gondolta a tartalékos tizedes —, legalább nem én futok utánad.

Az ismeretlen a kocsihoz ért és köszönt a fogatosnak. Hány Jenő viszonzta a köszönést és udvariasan megkérdezte, miben segítheti.

— Hová megy? — kérdezte az idegen.

— A faluba.

— En is oda igyekszem, felülhetnék a kocsira?

— Tessék! — mutatott az ülésre a fogatos, és kissé jobbra húzódtott, hogy kényelmesen elférjenek az ülésen.

— Ha szabad kérdezni, kihez megy? — érdeklődött később.

— Az édesapámhoz — válaszolt határozottan az idegen.

Hány Jenő azonban nem hitte egy szavát sem. Úgy intézte, hogy útjába kerüljön a határőrjárőr. Csak annyit mondott neki.

— Jelentsd az őrsparancsnoknak, intézkedjen egy határsértő bekísérésére! — Azzal rábízta a jövővenyt, s mint aki természetnek tartja civilben végzett határőrizeti munkáját, a lovak közé csapott, hogy egy órára a gazdaságban legyen.

Másnap az őrsparancsnoktól tudta meg, hogy Nagy Sándor foglalkozás nélküli, pomázi lakos tiltott határátlépését akadályozta meg. A közelmúltban pedig jutalmat, dicséretet kapott a határőrségtől. A régivel együtt immár a tizediket.

Gazsó Béla

EMBERSÉGBŐL JELES

Építenek a határőrök

(Sebestyén András felvétele)

Matuzsa György századosnak, a határőrség hősi halottjának édesanyja Vásárosnaményban él. Öreg háza az őszi esőzésektől megroggyant. A hősi halott öccse, Matuzsa István elhatározta, hogy új házat épít édesanyja és családja számára. Tudomást szerzett erről a nyírbátori határőrkerület parancsnoksága és hozzájárult, hogy a Matuzsa György nevét nevével viselő híradóalegység KISZ-alszervezete segítséget nyújtson a ház felépítéséhez. A munkálatok elkezdődtek és tavasszal — remélik mindannyian — felépül az új, csinos otthon.

Fekete Lajos

